

श्रीवैष्णवसौभाग्ये पद्यौ

॥ श्रीवरवरमुनिनक्षत्रमाला ॥

(अन्तादिरूपा)

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸௌபாக்யத்தில்

ஸ்ரீவரவாமுநிநக்ஷத்ரமாலா.

(எழுத்தந்தாதி.)

श्रीमद्वरमुनीन्द्रार्यस्तुतिं नक्षत्रमालिकाम् ।
सात्विकानां सदा ध्येयां संतनोमि सतां मुदे ॥

श्रीमान् सुन्दरजामातृमुनिर्जीयाद्यदुक्तयः ।
अधिनावप्यधःकृत्य चिकित्सां भुवि तन्वते ॥ १ ॥

(அஸ்வீரி.) ஓ அஸ்வீகௌ வை தேவாகாம் பிஷ்டஜௌ *
என்று வேதமோதிரபடியே தேவதைகளின் மருத்துவச்
சுளான அஸ்வீரி தேவர்கட்கும் மேலாக, தம்முடைய ஸ்ரீ
ஷ்டிக்திகளினால் வம்ஸாரிகளுக்குச் சிறந்த சிகிதையை
யைச் செய்தருளும் மனவாளமாமுனிகள் வாழ்க. (க)

तरुणार्यमजैत्रवपुस्सुषमः करुणावरुणालयदिव्यमनाः ।
वकुलाभरणीयवचोरसिको वरयोगिवरश्शरणं भविनाम् ॥ २ ॥

(பரணி) திருமேனியொளியால் ஸூர்யனை வென்ற
வரும் கருணைக்கடலான திருவுள்ளமுடையவரும் திரு
வாய்மொழியின் கவையுணர்ந்தவருமான மணவாளமா
முனிகளே முழுக்ஷணக்கவான ஸம்ஸாரிகளுக்குத் தஞ்சம்.

नानारुचिर्जन इहाश्रयते मुकुन्दं

स्कन्दं तथा पशुपतिं धृतकृत्तिकायम् ।

कामं तथा भजतु रम्यवरोपयन्तु-

योगीन्द्रतोऽन्यमहमत्र न भावयेयम् ॥ ३ ॥

(க்ருத்திகை) * லோகோ பித்தருசி: * ஆகையினாலே
முகுந்தனைச் சிலரும் முருகனைச் சிலரும் முக்கண்ணனைச்
சிலரும் ஆச்ரயிக்கக் காண்கிறோம்; யதேஷ்டமாக அப்
படியே ஆச்ரயிக்கட்டும்; மணவாளமாமுனிகளைத் தவிர
வேறொருவரையும் சிந்தையிற் கொள்ளேன் யான். [த்ருத
க்ருத்தி காயம்] க்ருத்தியென்று யானைத் தோலுக்குப்
பெயர்; தரிக்கப்பட்ட யானைத் தோலையுடைய உடம்
புடையனான பகபதியை என்றபடி. (ங)

यत्पादावधिरोहिणी हि भगवत्पादाब्जयो इशाश्वती

यद्वात्रं कलशासुराशिसुपमासंस्पर्धमानर्दिकम् ।

यद्वात्रं निरवद्यशास्त्रनिन्दयोदञ्चन्महासौरभं

सोऽयं भाति वरोपयन्तुयभिराट् चित्ते मदीयेऽनिशम् ॥

(ஹோழிணி.) அடியேனது உள்ளத்துள் எங்காளு
முறைபின்ற மணவாளமாமுனிகளின் திருவடிகளானவை
எம்பெருமானுடைய திருவடிக் தாமரைகட்கு ஏணி
போலும்; திருமேனியினக்கமானது பாற்கடலை எதிர்க்க

எல்லது ; திருப்பவனமானது ஸகல சாஸ்த்ர ஸாரார்த்த
பரிமளமும் கமழ கிற்பது. (ச)

शशादिमृगशीर्षिकेष्वपि भवेद्विषाणं क्वचित्
नभस्यपि कदाचनोद्भवमियाच पङ्केरुहम् ।
न जातुचिदहो भवेद्वरवरस्य योगीशितुः

गभीरसधुरोक्तिषु भ्रुवमवद्यशङ्काङ्कुरः ॥ ५ ॥

(மிருககீர்ஷம்.) முயல்முதலான சில மிருகங்களின்
தலைகளில் கொம்பு முனைக்கவுமாம் ; ஆகாசத்திலு மொரு
கால் தாமரை முனைக்கவுமாம் ; இங்கனே அஸம்பவிதங்
கள் ஸம்பவித்தாலும், மணவானமாமுனிகளின் கம்பிர
மதுர ஸ்ரீஸூக்திகளில் ஒருகாலும் அவத்ய சங்கையும்
ஸம்பவிக்கமாட்டாதென்பது நிண்ணம். (ச)

रम्यवरयोगिवरसुक्तिरससेकैः

संततमिहास्तु मम साधु रसनाऽऽद्रा ।

ये खलु पवित्रतमशाङ्गजलसेकान्

अप्यहह ! मन्दयितुमत्र भुवि शक्ताः ॥ ६ ॥

(ஆர்த்ரா.) பரம்பவித்திரமான கங்கைகீர்ப் பெருக்
கையும் கிழ்ப்படுத்த வல்லதான மணவான மாமுனிகளின்
ஸ்ரீஸூக்திரஸப்பெருக்கினால் எனது கா எப்போதும்
என்சூ கனைந்தே மிருக்கவே னும். (சு)

तातस्सर्वजनीन एष भगवान् सा नाम मां रक्षतात्

नैर्घृण्येन पुनः पुनर्वसुमतीकोणेऽत्र कामं क्षिपेत् ।

एतत्केवलमर्थये मुररिपुं श्रीरम्यजामातरि

स्वामिन्यद्भूतभक्तिभूषितहृदां वंशे समुत्पादय ॥ ७ ॥

(புக்ர்வஸூ.) ஸர்வலோக ஸ்மித பிதாவான எம்பெரு
மான் என்னைக் காக்கவேண்டா ; திருவுள்ளத்தில் இரக்க
மின்றக்கே மேன்மேலும் இக் கோடுவுலகத்திலேயே
என்னைத் தன்வினாலும் தள்ளட்டும் ; அப்பெருமானை
அடியேன் யாசிப்பதொன்றே, மணவாள மாழனிகளிடத்
தில் பக்திபூண்ட மஹான்களின் குலத்திலேயே என்னைப்
பிறப்பிக்க வேணும்ென்று. (எ)

यतस्व ननु सन्ततं वरमुनीन्द्रदिव्योक्तिभिः

सुधारससरीतिभिर्गमयितुं निजं जीवितम् ।

इतीह सुबहुर्जनो गुरुवरोपदिष्टोऽप्यहो

यतिष्य इति केवलं प्रतिवदन् भवे भ्रास्यति ॥ ८ ॥

(புஷ்பம்.) மணவாள மாழனிகளின் அழகமொழி
களைக் கொண்டு நித்யகாலசேஷமும் பண்ணும்படி பெரி
யார்கள் பலர்க்கு உபதேசித்தாலும், ஆகட்டும், பார்ப்
போம் என்று சொல்லி வின்போது போக்கிப் பிறனிக்
கடலிலேயே ஸுவன்கின்றாரே ! அந்தோ !

(இதில் தான்காம் பாசுத்தில் நிஷ்யபதம் புஷ்பவாசகம்)

तिरस्कृत्य प्राचामतिमधुरसंदेशमनघं

पलायध्वे भोभोः पिशितवपुराश्लेषकुतुकात् ।

अमन्दानानन्दान् सृजति वरयोभीन्द्रफणिति-

प्रवाहे स्वादिष्टे घटयत सकृद्वाऽपि रसनाम् ॥ ९ ॥

(ஆச்லேஷம்.) மேலையார் செய்யும் மதுரமான உப தேசங்களைப் பேணாமல் மாம்ஸ சரீர ஸம்ச்லேஷ விருப் பத்தினால் இங்குமங்கும் ஓடிபுழல்கின்றீர்களே !, பேரின் பம் பயக்கும் மணவாள மாமுனிகளின் திவ்யஸூக்தி யமுத வெள்ளத்திலே ஒரு கிரீஷமாவது காக்கை களைக்கலாகாதா ? (க)

नार्हत्येवात्र नूनं हरिरपि भविनां मादशानामवालि
प्रोद्धतुं, दैत्यरक्षोगणदलनकलामात्रदक्षो हि सोऽभूत् ।
एकस्सर्वज्ञचूडामणिरनघगुणो रम्यजामातृयोगी
दिव्यश्रीसूकिततेजोविततिभिरतनोत् द्रागधध्वान्तशान्तिम् ॥

(மகம்.) எம்போல்வாருடைய பாவங்களைத் தொலைக்க எம்பெருமானும் வல்லனல்லன் ; அவன் அஸுரராகுஸர் களைத் தொலைப்பதில் மாத்திரமே கிபுணன் ; ஸர்வஜ்ஞ ரான மணவாள மாமுனிகளொருவரே தமது திவ்ய ஸூக்திதேஜபுஞ்ஜங்களினால் பாவங்களாகிற இருளைப் பாற்றியருளினார். (இதில் முதல்பாதத்தில் முடிவில் 'மகா' என்பது நகஷத்ரநாமம்.) (க0)

शान्तं कर्तुं संसृतिरोगं स्पृहयन्तः

पूर्वे फल्गुन्यौषधवर्गे हततृष्णाः ।

यत्सूक्त्योधे दिव्यमहाभेषजबुद्धिं

भेजुस्तोऽयं पातु सदा मां वरयोगी ॥ ११ ॥

(பூர்வ பஸ்துதி.) ஸம்ஸார கோபைத் தொலைக்க விரும் பின முன்னோர்கள் அற்பமான மருத்துவர்க்கங் களில்

ஆசையற்றவர்களாய் மணவாள மாமுனிகளின் ஸ்ரீஸூக்திகளையே அதற்கு மருந்தாகக் கொண்டனர். அந்த மாமுனிகள் என்னைக் காத்தருள்க. (இதில் இரண்டாம் பாதத்தில் 'பூர்வே பஸ்குக்யென' என்பது நகூந்தர நாமம். இது வேத கீர்த்தேசம்.) பஸ்குக்— அற்பமான.

गीरेषा मम धन्यभावमतुलं धत्तेस्म यस्माद्दहो

दौर्भाग्योत्तरफलगुनीचजनतास्तोत्रे विरक्ति गता ।

श्रीमद्रम्यवरोपयन्त्यमिनः श्रीसूक्तिसौवादवं

निस्सीमाद्भुतवैभवं प्रतिकलं स्तोतुं समुज्जृम्भते ॥ १२ ॥

(உத்தர பஸ்குக்.) என்னுடைய வாக்கு மீகவும் க்ரு தார்த்த மாயிற்று. எதனாலென்றால், தெளர்ப்பாக்யம் மிகுந்த அஸார அல்பஜனங்களைத் துதிப்பதைவிட்டு மணவாளமாமுனிகளின் ஸ்ரீஸூக்தி மாதுர்யத்தையே துதிக்க எழுந்ததால். (கஉ)

ते ते सन्तु परसहस्रफणितिस्तोमाः प्रणीताः परैः

किं ते श्रीवरयोगितल्लजवचस्स्वेकेन दध्युस्तुलास् ।

श्रीरङ्गेश्वरसंप्रकाशितमहामाहात्म्यसिन्धोगुरोः

अस्यैकां फणितिं मुखे कलयतां हस्तस्थितो माधवः ॥ १३ ॥

(ஹஸ்தம்.) நிறர் பணித்த பல்லாரிசக் கணக்கான வாக்குக்கள் சூடக்கட்டும்; அசையத்தனியும் கூடி மண வாள மாமுனிகளின் ஒரு ஸ்ரீஸூக்தியோடு ஒப்பாகுமோ? அழகிய மணவாளனால் உலகநிய விளக்கப்பட்ட மஹிமை வாய்க்தவரான இந்த மாமுனிகளின் ஒரு ஸ்ரீஸூக்தியை

யாவது வாய்க்கொள்ளவல்லார்க்கு எம்பெருமான் கரஸ்த
னாவன். (க௩)

वरवरमुनिवर्यपादाब्जयुग्मैकसंबन्धिनां
जनिमृतिभवभीतिवैदेशिकत्वं तु निश्चप्रचम् ।
प्रतिजनि यदि तत्पदाब्जैकसंबन्धसंपद्भुवा
जनिततिरतिमात्रचित्राऽपि मां काममासीदतु ॥१४॥

(சித்ரா.) மணவாள மாமுனிகளின் திருவடி ஸம்பக்
தம் பெற்றவர்களுக்குப் பிறப்பிறப்புக்கள் கோர என்பது
திண்ணம் ; ஆயினும் பிறவிதோறும் மாமுனிகளின் திரு
வடி ஸம்பக்தச் செல்வமே நியதமாக வாய்க்குமாகில் பல
பல விசித்திரமான பிறவிகளும் எனக்கு கோலாம். (க௪)

तुलायां मूलर्धे सकलजनसौभाग्यविभवात्
विभूत्यामेतस्यां समुदित यतीन्द्रप्रवण ! नः ।
क्षमस्वातीतानां समुद्यमघानाम् अथ पुनः
मनो वाचं कायं प्रवणय भवत्सूक्तिनिवहे ॥१५॥

(ஸ்வாதீ.) உலகம் செய்த பாக்கியத்தினால், ஐப்பசி
யில் திருமூலத்தில் இவ்வுலகில் தோன்றிய மணவாள
மாமுனிகளே ! இதுவரையில் யாம் செய்த குற்றங்களை
க்ஷமித்தருள்க ; இனிமேல் ஒரு குற்றமும் ஏற்படாதபடி
எமது மகோவாக் காயங்களை தேவரீருடைய ஸ்ரீஸூக்தி
களிலேயே ப்ரவணமாக்கி யருளவேணும். (க௫)

हरिर्हि भुवि रङ्गधामा स्वयं रम्ययोगीश्वरात्
उपनिषदनुधाविशाखासहस्रं शठारीरितम् ।

बहुगुरुवरभाष्यसाराथिसंदोहसंभुक्षितं

निजहृदि विनिधित्सुरात्मानमाधत्त शिष्योत्तमम् ॥ १६ ॥

(விசாகா.) ஸ்ரீரங்கநாதன் உபநிஷத்திற்குத் தேரன் தீண் டி யா ன [ஸஹஸ்ரநாகோபநிஷத்தஸமாகமமான] திருவாய்மொழியை அநேக வியாக்கியான விசேஷப் பொருள்களுடன் கேட்டுரை விரும்பி மணவாள மாமுனி களுக்குத் தன்னை சிஷ்யனாக்கிக் கொண்டான். (கக)

महीयान् योगीन्द्रस्य खलु मन्वुराधातुमवनौ

प्रतिष्ठां धर्माणां यद्वदत तद्भेषजमिति ।

श्रुतिवृतां कामं, वरवरमुनीन्द्रोक्तनिकरात्

प्रशंसन्ति प्राज्ञाः किमपि न परं भेषजवरम् ॥ १७ ॥

(அநுராதா.) மறு என்கிற மஹர்ஷியானவர் தரும ஸ்தாபகார்த்தமாகச் சொல்லியிருப்பதெல்லாம் மருந்து என்று * யத் வை கிஞ்ச மதுரவதத் தத் பேஷஜம் * என்கிற வாக்யத்தினால் வேதஞ் சொல்லிற்று; ஆனாலும் மணவாள மாமுனிகளின் தீவ்ய ஸூக்திகளுக்கு மேற் பட்ட மருந்து ஒன்றிருப்பதாக மாஞானிகள் மதியார்.

रङ्गाधीश्वरगीतपद्यविशदरुयातेर्महायोगिनः

पादाब्जाश्रितशिष्यशिष्यपदयोस्सेवाऽप्यलं श्रेयसे ।

एवं सत्यपि हन्त येऽत्र विमुखा गुर्वन्तरान्वेपिणः

ते ज्येष्ठासविधात्सुसंपदमिह प्रेष्योर्जनस्याग्रजाः ॥ १८ ॥

(ஐயேஷ்டா.) ஸ்ரீரங்கநாதன் பணிந்த தனியனால்

பரம்பின புகழுடையான மணவாள மாமுனிகளை
கேராக வணங்கப் பேருவிடினும் அவருடைய ஸம்பந்த
ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளை வணங்கப் பேற்றாலும் கன்மை
பெறக் குறையில்லை; இங்ஙனே உண்மையிருத்தும் மாமு
னிகள் பக்கலில் விழுக்கனாய் வேறு ஆசிரியரைத் தேடு
மவர்கள் மூதேவியிடத்தில் செல்வம்பெற கிளைப்பார்க்குத்
துணைவரேயாவர். (கௌ)

जन्मशुद्धवैष्णवाप्रचमानसोद्यदप्रमेयमोदमूलम्

अद्वितीयभक्तियुक्तदिव्यसूरिसूकिततत्वबोधमूलम् ।

लक्ष्मणार्यदर्शनीयनिस्तुलार्थरत्नराशिजीवमूलम्

अत्र सुन्दरोपयन्तुयोगिवर्यनिस्तुलावतारमूलम् ॥ १९ ॥

(திருமூலம்.) மணவாள மாமுனிகளின் திருவவதார
கன்னுளாகிய மூல நகடித்ரமானது - இயற்கையில் பவித்
தீர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் கெஞ்சில் தோன்றும்
பேரின்பத்திற்கு மூலம்; மிகச் சிறந்த பக்தர்களான ஆழ்
வர்களின் அருவிச்சேயல்களின் உண்மைப்பொருளை
யுணர்வதற்கு மூலம்; எம்பெருமானார் தர்சனத்திலுள்ள
ஆழ் பொருள்கள் உயிர் பெறுதற்கு மூலம். (கௌ)

मूर्तिपूर्वापाठशुद्धीतिस्फुटशोभा

चामनरूपा या बलिचित्तं हरतिस्म ।

सा तु सद्ये तिष्ठतु कामं न हि सा मे

हर्तुमलं हृद्रम्यमुनीन्द्रप्रतिपन्नम् ॥ २० ॥

(பூர்வாஷாடம்.) பலாச தண்டத்தைக் கையிலேந்தி

அழகுபெற்ற அபூர்வமான வாமனமூர்த்தியானது மாவலியின் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டதென்கிறார்கள்; அந்த மூர்த்தி என் கண்ணெதிரே வந்து நின்றாலும் மணவாள மாமுனிகளிடத்தில் ஈடுபட்ட எனது நெஞ்சைக் கவரமாட்டாததேயாம். (அபூர்வா, ஆஷாடக்ருஷ்ணதிஸ்புடசோபா என்று பதவிபாகம். பலாச தண்டிக்கு ஆஷாடமென்று பெயர். கீழ் ச்லோகத்தின் முடிவில் லகாரத்திற்கு அடுத்த மகாரம் இந்த ச்லோகத்தின் முதலெழுத்தாய் நின்றது; ஆகவே அந்தாதித்தொண்டக்கு பங்கமில்லை.) (20)

नासहन्त यदहो तदपाढा इत्यदश्रुतिवचोनुगुणं ये ।

रम्ययोगिविभवान्न सहन्ते तानपाढपदतः कथयेयम् ॥

(உத்தராஷாடம்.) யஜுர்வேதத்தில் முதலஷ்டகத்தில் ஐந்தாவது பாகத்தில் கக்ஷத்ரங்களின் காமங்களுக்கு கிருக்தி காட்டுமிடத்து * யக் நாஸஹந்த, ததஷாடா: * என்று ஒதிற்று. ஸஹியாதவர்களுக்கு 'அஷாடா:' என்று பெயரானதாகச் சொல்லிற்று. ஸஹியாதவர்களைன்றால் பொருமைக்காரர்களென்றபடி. இந்த ச்ருதியின்படி, மணவாள மாமுனிகளின் வைபவங்களைப் பொருத பாஸிகளை காம் அஷாடமென்போம். (இந்த ச்லோகத்தில் அஷாடபதம் இரட்டித்து வந்தது உத்தராஷாட கமகம்.) (21)

यन्मन्त्रश्रवणकुतूहलं धरिष्यामर्चामूर्तिषु निखिलासु नित्यमिन्धे ।

सोऽयं श्रीवस्वरयोगिदैवमन्त्रस्सर्वंपामलमिह चित्तशोधनाय ॥२२

(சீரவணம்.) மணவாள மாமுனிகளின் தனியனையே ஸகல தீவ்யதேசத்தெம்பெருமான்களும் திருச்செவி சாத்தக் குதூஹலம் கொண்டிருக்கின்றபடியை கள்கு உணரப்பெற்றால் உள்ளம் சுத்தமாகும். (உஉ)

यतिपतिपदपद्मसंबन्धनिष्ठागरिष्ठात्मनाम्

अपि वरवरयोगिपादारविन्दानुबन्धो न चेत् ।

न भवति गतिरुत्तमेति प्रतीत्या महान्तः पुरा

वरमुनिपदपद्ममाश्रित्य संप्रापुरुज्जीवनम् ॥ २३ ॥

(தகீஷ்டா.) உடையவருடைய திருவடி ஸம்பந்தம் பெற்றவர்களுக்கும் மணவாள மாமுனிகளின் திருவடி ஸம்பந்தம் இல்லையானால் உயர்கதியில்லை என்கிற அத்ய வஸாயம் கொண்ட முன்னோர்கள் மாமுனிகளின் திரு வடிகளையே ஆசாயித்து உஜ்ஜீவிக்கப் பெற்றார்கள். (உ௩)

नरजनिमुपयाता नित्यरोगोपमर्दाः

दशशतभिषगंधीन् संश्रयन्तो भ्रमन्ति ।

अहमिह वरयोगिश्रीपदाम्भोजरेणून्

हृदि कलयितुमिच्छन् सर्वरोगैर्विसुच्ये ॥ २४ ॥

(சதபிஷக்) மானிடராய்ப் பிறத்தவர்கள் நிச்சலும் கோயாளிகளாய் ஆயிரம் வைத்தியர்களை அடிபணிக் கு உழல்கின்றனர்; அடியேனோ வென்னில், மணவாள மாமுனிகளின் ஸ்ரீபாத ரேணுக்களை கெஞ்சிற்கொள்ள நினைத்தவளவிலேயே கோய்களெல்லாம் தீரப்பெறு கின்றேன். (உ௪)

येऽपूर्वभद्रपदवीमिह लब्धुकामाः

ते रम्ययोगिपद्भक्तसमीहितार्थान् ।

संसाधयेयुरिह चेदथ तैस्तु सद्यः

प्राप्येत सेति विशयोऽत्र न जातु लोके ॥ २५ ॥

(பூர்வபத்ரா) இவ்வகையில் [அதிகாரஸ்தானங்களில்] உயர்க்த பதவிகளைப்பெற விரும்புமவர்கள் மணவாள மாமுனிகளினடியார்க்கு கன்மை செய்வதேல் உடனே அவர்கள் உயர்க்த பதவிகளில் ஏறப் பெறுவர்களைன்பது திண்ணம். [இது ப்ரத்யக்ஷாதூபவஸித்தம்.] (உ௫)

लोकोत्तरभद्रपदस्थितिमप्युत्सृज्य चिरं वरयोगिगुरोः ।

सद्भक्तगृहाङ्गणकिङ्करतां दासो मुहुरिच्छति लब्धुमसौ ॥ २६ ॥

(உத்தாபத்ரா) லோகோத்தரமாய் மங்களமான பதவி கிடைத்தாலும் அதிலிருப்பதை விட்டு மணவாள மாமுனிகளினடியார்களின் திருமாலிகைகளில் பணி விடை செய்யவே அடியோன் காத்தலிப்பது. (உ௬)

सौमित्रिरेवतीशौ श्रीरामानुजवरोपयन्तुमुनी ।

इत्यवतारांश्चतुरः चतुरः कृतवान् फणीन्द्र एव परम् ॥ २७ ॥

(ரேவதி) இளையபெருமான், சம்பி ஆத்தபிரான், எம் பெருமானார், மணவாள மாமுனிகள் என்கிற நான்கு அவதாரங்களைச் செய்த திருவணத்தாழ்வானே சதுரன்.

नक्षत्रमालां वरयोगिवर्यप्रभापसकीर्तनसंप्रवीणाम् ।

नित्यं मुखे विभ्रति ये महान्तः ते तारकाधीशवदुज्ज्वलेयुः ॥

சூமந் வாவாநதி நகைத்தாமலை முநிரிந்து.